

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Тутракан, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Огнян К. Маладжиков

при участието на секретаря Светлана Н. Генчева Гвоздейкова
в присъствието на прокурора С. Р. Р.

като разгледа докладваното от Огнян К. Маладжиков Гражданско дело №
20233430100679 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по редовна и допустима искова молба на Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Тутракан (ДСП-Тутракан) срещу ответниците Д. Д. М. с ЕГН ***** и Е. Н. А. с ЕГН ***** за лишаването им от родителски права по отношение на тяхното дете С. Е. Н.а с ЕГН *****.

Предвид настоящия адрес на малолетната С. Н. към момента на сезирането на съда – 29.11.2023 г., който е в гр. Тутракан, Република България, Тутраканският районен съд се явява родово и местно компетентен да разгледа делото на основание чл. 133, ал. 1 от Семейния кодекс и чл. 7, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2019/1111 на Съвета от 25 юни 2019 години относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца.

ДСП-Тутракан излага, че родителите на С. Н. злоупотребяват с алкохол. Не работят. Бащата страда от тежка форма на чернодробна недостатъчност. Семейството живее в лоши битови условия и макар да получават пари от брата на ответника, не предприемат действия да подобрят жизнения си стандарт до санитарния минимум, а средствата биват харчени за алкохол, цигари и събирания с други пълнолетни лица. Собственик на магазин в съседство съобщил на социалните работници, че познава семейството от 3 години. Ответниците всеки ден си купуват бира, ракия, цигари. Според него детето не се храни добре и здравословно. Ходи с едни и

същи дрехи и обувки. Живеят в мизерия. Събират се с чужди хора и пият огромни количества алкохол. В хода на социалната работа по случая от ДСП-Тутракан са поискали сведения от детската градина на детето, откъдето отзивите за родителите били добри. Нещо, което не кореспондираше с установеното на място в техния дом, където били посрещнати враждебно от ответника. Към настоящия момент същият е настанен за принудително лечение в Държавна психиатрична болница – гр. Бяла, съгласно Решение № 39/13.07.2023 по ЧНД № 125/2023 на ТнРС. От лечебното заведение са информирали социалните, че г-н А. е абсолютно безкритичен към себе си, демонстрира пренебрежение към персонала, страда от психични и поведенчески разстройства, дължащи се на употребата на алкохол, синдром на зависимост, с тежка личностова промяна с морално-етична деградация, симптомна епилепсия, цироза на черен дроб, асцид. Майката не изпълнила направление от 23.06.2023 г. на социалните служители да ползва социална услуга в ЦОП-Тутракан за повишаване на родителския капацитет, а когато са я търсили от Отдел „Закрила на детето“, не са могли да я открият. Причината според сезиращия съда орган е в задгранично пътуване, тъй като от справка в МВР същата е била регистрирана на влизане в България на 07.11.2023 г. Чичото на С., който се грижи за нея, споделил на социалните служители, че към 14.11.2023 г. ответницата не му е звъняла от два месеца да пита за дъщеря си.

С оглед на изложеното в резюме от ДСП-Тутракан считат, че родителите на детето представляват опасност за здравето, възпитанието и личността му, освен това същите не му дават издръжка, поради което се иска да бъдат лишени от родителски права и съдът да настави С. в семейството на чичото Е. Н. А. с ЕГН *****.

Ответниците Д. М. и Е. А., въпреки че на всеки от тях лично им е връчена исковата молба и разпореждането по чл. 131 ГПК, не депозират писмен отговор в указания едномесечен срок.

РП-Силистра, чрез ТО-Тутракан не взема писмено становище.

В съдебното заседание ДСП-Тутракан поддържа иска. Ответниците не се явяват, въпреки че съдът ги е задължил да се явят лично за тяхното изслушване. Прокурорът счита иска за основателен.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира от фактическа страна следното:

Д. Д. М. и Е. Н. А. нямат брак. На 23.11.2020 г. се ражда тяхната дъщеря С. Е. Н. Тя е регистрирана по постоянен и настоящ адрес на адреса на майка си – в г***, но реално семейството заживява в дома на г-н А. в ***. На същия адрес са регистрирани свидетелите Е. Н. А. – брат на г-н А. и чичо на С., и Н. А. А. – баща на г-н А. и дядо на С. Чичото и дядото обаче живеят във В., както и бабата на детето. На практика в дома на ***, от раждането на С., в него тя живее само със своите родители. Последните системно злоупотребят с алкохол.

Преки наблюдения има свидетелят Г. В., който живее на същата *** и познава Д. М. и Е. А. отдавна. Преди няколко години отворил магазин за

хранителни стоки и алкохол. Споделя, че родителите на С. редовно употребявали големи количества алкохол, както и наркотични вещества – марихуана. Знае за марихуаната, защото тя миришела специфично, и установил такъв мирис, когато бил нает от свидетеля Е. А. да направи ремонт на жилището им. Това била друга дейност, с която се занимавал свидетелят, и благодарение на нея той придобил впечатление за битовите условия в къщата на ***, където е отглеждана С. По думите му всичко там било под всякаква критика: стените не могли да се определят какъв цвят са от мръсотия; докато правил ремонт, кухнята тъкмо била готова, но ответниците допуснали пожар в нея заради нехайство; в другите стаи имало само едно легло и един дюшек на земята, а в една от стаите били всички дрехи на семейството – накуп, в него се ровело да си намерят нужните дрехи; в същата стая г-н Е. А. уринирал, вместо да ползва за тази цел тоалетната; миришело отвратително по думите на свидетеля. В тези условия живеело и детето.

Като съдържател на магазина свидетелят В. забелязал, че когато родителите на С. отивали с него да си купуват алкохол, той ги питал дали няма да купят нещо на детето за ядене, но те му вземали само по едно сокче. Покупката на алкохол била редовна и започвала от сутринта; обикновено родителите купували по две шишета от 200 мл и едната се изпивала още на място, отделно купували 4-5 бири по 2,5 литра. Освен покупката пряко от магазина, свидетелят развивал дейност по доставка на стоки от него по домовете. Затова има наблюдение върху консумацията на алкохол от родителите на С. през целия ден. Обичайно било още в 11,00 часа да му се поръча и да занесе същото по вид и количество алкохол, което по-рано сутринта са купили от магазина. Това се повтаряло и следобедите. Стигало се е на ден до 30 литра бира да се купуват от ответниците. Свидателят В. казва, че колкото пъти отидел в дома на ***, г-н А. все бил „мъртво пиян“. Обичайна гледка била в такива моменти, докато г-н А. е там, но пиян, г-жа М. да е в компанията на 5-6 мъже, понякога в неприличен вид – разголена по сутин.

За грижите към детето свидетелят В. споделя, че то било облечено по един и същи начин всеки ден – ботушки, черно клинче и розово яке. С. е посещавала детска градина в ***, но свидетелят знае, че много пъти родителите му са го прибирали от градината, защото нямало „външен вид“. Както то, така и родителите му много миришели на нечистопълно. Имало баня в дома им, но тя също била в окаяно състояние. Веднъж се случило така, че С. се разболяла, вдигнала температура и пред свидетеля В. баща ѝ в пияно състояние помолил майката да заведе детето в болницата на преглед, а тя отвърнала: „Ми да умира, мен какво ме интересува!“, след което той ѝ посегнал и я ударил, сбили се.

Свидателят бил в добри отношения с брата на ответника – свидетелят Е. А.. Поддържали приятелски отношения от много години. За ремонта на къщата свидетелят получил пари именно от чичото на С., за да се направят що-годе нормални условия за живот, включително за детето. Направил ремонт на едната стая, но още същата вечер ответниците влезли и започнали да трошат ремонтираното, стъпвали с обувките по леглото. Знае това, защото,

отново по заръка на свидетеля Е. А., били монтирани камери за наблюдение в къщата. Причината била, че постоянно изчезвали инструменти, в т.ч. на свидетеля В., както и строителни материали, но също така и за да се контролира кой посещава имота. Камерите ги поставили, когато г-н Е. А. отишъл на принудително лечение в психиатричната болница в гр. Бяла. Когато то приключило, свидетелят отишъл на 08.02.2024 г. да го прибере. По-малко от един час след пристигането им в гр. Тутракан свидетелят срещнал г-н А. по улиците на града и забелязал, че той бил видимо „почерпен“, т.е. употребил алкохол, въпреки предписанието на лекарите да не консумира такъв. Вечерта на 08.02.2024 г. брат му видял на камерите, че в къщата нещо се чупи и помолил свидетеля да отиде да види какво се случва. Като отишъл, заварил ответника „мъртво пиян“ с отворена уста и пяна около нея, а в този момент ответницата Д. М. била седнала на едно канапе в компанията на мъж. Хубавата стая вече била в окаяно състояние, стъпвано било навсякъде в нея с кални обувки.

Свидетелят знае, че С. е прибрана от чичо си в Англия през есента на 2023 г. Той му пращал видеоклипове как живеят там. Виждало се, че било добре облечено и обгрижвано дете. С изненада установил, че С. може да говори, тъй като допреди използвала само примитивни звуци, на възраст, на която другите деца вече говорили.

Според свидетеля, парите, с които ответниците купували алкохола били прашани от брата и родителите на г-н Е. А. от ***, тъй като е присъствал как той им се обаждат и се моли за пари, с обяснението, че нещо е станало. Знае, че никой от родителите на С. не работи, и не вярва, че те могат да се грижат за детето, защото имат постоянен глад за алкохол.

Не по-различни наблюдения има свидетелят М. П., който живее на същата *** и познава ответниците и детето им. Виждал е родителите му от сутрин до вечер да пият алкохол, още от 08,00 часа сутринта пред магазина на свид. В., когато си купувал закуска, те си вземали бира, а по улиците, като вървели, залитали, и по това съди, че са пияни. Първите 8-9 месеца от раждането на С. свид. П. не я е виждал, след това вече имал поглед върху нея. Смята, че не се отглежда добре. Виждал е обриви по кожата ѝ, мръсотия. Ходил е в дома на семейството, за да настрои интернет мрежата или телевизора им, понеже с това се занимавал. Още с влизането в една от стаите забелязал камари с мръсни дрехи и прави извод, че вместо да ги перат, ги хвърлят на земята. Целият под бил с детски дрехи, а дворът с празни бутилки от бира. В стаята, където спят, имало едно легло. Детска стая не е видял да има. Навсякъде било „пълна мизерия“. На втория етаж било „ужасно“, по смътен спомен – без врата на банята. Навсякъде в къщата миришело на мръсно. Свидетелят П. познава Е. А., тъй като са израснали на една улица. Обичайно, като се прибирал, взел да хвърля поглед през оградата на къщата на ***, още повече след раждането на С., и виждал, че вътре често има празненство с усилена музика, постоянно влизали и излизали непознати за него хора. Виждал е детето да отива до магазина в присъствието само на някой от гостите в къщата, без родителите си. Тях не ги е усещал да миришат на мръсно, а на алкохол. Забелязвал е, че детето ходи всеки ден с едни и същи

изцапани дрехи. Не знае дали е ходило на детска градина. Казва, че той и свид. В. са монтирали камерите, някъде в началото на лято 2023 г., за които платил братът на ответника. Камерите били с цел наблюдение на имота, тъй като всичко било разпродадено вече. Един ден дори металната порта, през която се влизало в имота била изчезнала. Сложили платно, колкото да не влизат кучета. Свидетелят знае, че ответникът Е. А. много отдавна не работи, може би от 10 години поне. Д. М. също не работи. Доходите им идват от майката, бащата и брата на Е.. Те ги поддържали заради детето. Според свидетеля ответниците използвали детето, за да искат пари от роднините си в чужбина, но не се грижели добре за С.

Свидетелят Н. А. – баща на ответника и дядо на С., разказва, че когато се родила внучка му в гр. Тутракан, той, баба ѝ и чичо ѝ били в Англия. Намира, че синът му Е. не е добър баща, защото поддържа мизерия в къщата им, не чистят, навсякъде е мръсно и постоянно канели гости. Виждал е при редките си посещения, че когато детето е било на 1 и половина – 2 години, родителите му го оставят в кошарката и пушели цигари в същата стая. Пиели, докато паднат на леглото. Нямало ограничение за тях. Синът му Е. бил диагностициран с цироза на черния дроб и затова няколко пъти лежал в болници, но за по 1-2 дена, защото Д. отивала да го прибере с такси и продължавали с празненствата на нова сметка, въпреки че не трябва да употребява алкохол. Знае, от камерите, които наблюдава, че от последното лечение на сина му няма ефект, защото веднага се завърнал към лошия навик да пие алкохол. Д. и тя била с него, той на леглото спи, а тя продължавала да пие с гости. Свидетелят смята това за крайност. Детето в момента било в Англия, чичо му се грижи за него от 6-7 месеца. Взел го с пълномощно, подписано от двама родител. Преди да отиде в Англия, Суна не можела да говори, хранела се с беберон, с кисело мляко, на памперси. В момента споделя, че тя посещава детска градина за 2-3 часа – българска и английска. Започнала да говори. Събота и неделя дядото и бабата я вземали при себе си. Те живеел на 100 км от сина им Е. – чичото на С. Той нямал собствено дете, живеел на семейни начала с жена от България, правели опити за свое. Е. работел като таксиметров шофьор в Англия. Детето се чувствало добре при чичо си, баба си и дядо си, радостно е, постоянно го извеждали в парка, на люлки. Към чичо си се обръщало с Е. Откакто детето е в Англия, свид. А. казва, че се е чувал със сина си Е. по телефона, но последният не се интересувал от детето. И Д. не се интересувала, въпреки че има телефонните номера на всички. На са звънели нито на него, нито на бабата на детето, не знае да са звънели на чичото, при когото живее С. За трудовата дейност на ответника Е. А. баща му споделя, че е безработен от 6-7 години и има наклонности към кражби и затова му пращал пари, за да не посяга да краде. Той им казвал да му пращат пари за лекарства и че са скъпи киселото мляко и хранителните продукти. Давали му по 2-3 хиляди лева на месец за тях.

Свидетелят Е. А. – чичо на С., казва, че брат му е безотговорен. Не работи от 6-7 години, постоянно пие и употребява марихуана. Знае това, понеже наблюдавал камерите в къщата. Това му поведение е от 15-20 години. Много пъти му е изпращал пари за ремонт и за детето. Свидетелят си идвал в

България, когато се налагало да помогне на брат си да влезе в болница, да се лекува от цирозата и алкохолната зависимост. Той пък стоял по 2-3 дена в лечебните заведения и напуснал доброволно. Когато свидетелят посещавал къщата на ***, описва същата като „пълна трагедия“, рискова за отглеждане на дете. Имало стърчащи кабели от контактите, които не били обезопасени; натрошени стъкла навсякъде; по стените храчки и сополи. Същевременно детето се разхождало сред такива условия. За брат си и съжителта му Д. М. свидетелят казва, че нямат хигиенни навици. Имали баня и топла вода, но не я използвали, била неподдържана, въпреки че през годините им изпратили над 100 хил. лева за ремонти. Два пъти ответниците са допусkali наводнение и един път пожар в къщата. Детето нямало обособена детска стая. Чувал е от хората, че са започнали да им подаряват дрехи и играчки от съжаление към детето, а те са ги продавали само и само да си набавят алкохол. Въпреки че многократно е опитвал да убеди ответниците да престанат с поведението си, те останали безотговорни, деградирали като личности. С пълномощно от родителите свид. Е. А. завел племенницата си в Англия. Те поискали някой да се погрижи за дъщеря им, предали му я с желание и с обяснението, че така вече можели да си намерят работа. Според свидетеля, брат му е имал страхове да остави детето само на грижите на майка му, затова, откакто то е в Англия, за първи път останал 6 месеца на лечение в гр. Бяла. След завръщането му, нямало и пет часа престой в дома и алкохолните събирания пак започнали, ответникът бързо се напивал и лягал да спи, а Д. М. водила някакви мъже. Чичото споделя, че откакто С. е в Англия, имала постоянни страхове, че ще остане гладна. Свидателят казва, че живее от 12 години на семейни начала с Д. Г. П., бременна в петия месец. Живеят в собствен имот, на адрес: ***. Той работи като таксиметров шофьор, отделно заявява, че имам онлайн бизнес. Съжителта му също е работила, преди да забременее. За детето казва, че като е дошло при тях, не можело да приказва. Имало страхове, че ще остане гладно. Постоянно искало да се тъпче, да пробва от всичко. Отначало все още било на памперси, въпреки че било на две и половина години, с никакви хигиенни навици, зъбите ѝ били черни, никога не са били мити. Всичкото това успели с Д. да го оправят. В момента детето си казвало кога му се ходило тоалетна, дори само отивало. Започнало да говори. С. е записана на градина. Два дни на българска градина, три дни на английска. Записана е при личен лекар. Работата на свидетеля позволявала гъвкаво работно време и така можел да отговори на нуждите на детето. Казва, че откакто го е взел, майка му Д. вече шести месец не се е обадила да пита за него. Дори на рождения ден на С. през ноември, когато е очаквал тя да се обади, това не се случило. Брат му също не го е търсил. Когато преди няколко дни дошли в България за делото, свидетелите А. и А., посетили къщата на *** и заварили следното: всичко на земята било разхвърляно, след купон, гащи, по стените кървави сополи, в двора – сметище, „чудо“. Решили да не допускат Е. А. и Д. М. повече в този дом, тъй като не бил техен и заради безотговорността им. Свидателят А. научил, че са отседнали в хотел „П.“ и се зарича, че повече няма да имат достъп до този имот, защото баща му се ядосал, изгонил ги, понеже къщата е негова и на съпругата му собственост.

Свидетелят Е. А. е съгласен да се грижи за племенницата си оттук на сетне. Споделя, че съжителствата му Десислава се отнася много добре към С. и е убеден, че няма да се промени отношението им от това, че ще имат собствено дете. В Англия казва, че собственото им жилище се състои от две стаи и всекидневна, нормални условия, чисто, приятно, топло. Изкарвали добри средства, дори можели да си позволят почивки. Казва, че вече се е обърнал към емиграционните служби, за да може по някакъв начин да легализира престоя на С. при него, да има някакви права, защото повече от 6 месеца по принцип няма право пребивава като турист.

Съдът приема, че показанията на разпитаните четирима свидетели са достоверни доказателствени източници, тъй като са пълни, последователни, вътрешно непротиворечиви, кореспондиращи помежду си, като първите двама свидетели са външни за семейните отношения лица, а другите двама, макар и от най-близкия семеен кръг на бащата на С. – неговите дядо и чичо, очевидно те са положили максимални усилия да помогнат за благополучието на детето вътре в семейство му, до момента в който се оказало, че няма никаква перспектива за това. Освен това, показанията на всички свидетели кореспондират с писмените доказателствени средства.

Социалният доклад описва същата картина – родители, които нямат родителски капацитет да отглеждат своето дете и които, според социалните работници, са опасни за него. Медицинските документи сочат, че ответникът А. е тежко болен от цироза на черния дроб, зависим към алкохола. Бил е настанен за принудително лечение в ДПБ-Бяла с Решение № 39/13.07.2023 по ЧНД № 125/2023 на Районен съд Тутракан, изписан в началото на 08.02.2024 г. В епикризата му пише, че е абсолютно безкритичен към алкохолната злоупотреба. Той и ответницата Д. М. нямат трудови доходи. А. е осъждан, последно със Споразумение № 41/19.09.2022 по НОХД № 177/2022 на Районен съд Тутракан, за кражба. Преди това по още шест дела е осъждан за същото престъпление. Д. М. не е осъждана.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С предявената молба от ДСП-Тутракан се иска от съда да постанови решение по спорна съдебна администрация – чл. 133, ал. 1 във вр. чл. 132, ал. 1, т. 1 и т. 2, ал. 2 от Семейния кодекс, която по необходимост включва иск за текуща издръжка на детето, при уважаване на молбата детето да бъде настанено в семейството на чичото, както и определяне на личните отношения между детето и родителите – чл. 134, т. 1 и т. 2 от СК.

Съдът следи служебно за най-добрия интерес на детето.

Съгласно чл. 132, ал. 1 във вр. чл. 131 от Семейния кодекс, родителят може да бъде лишен от родителски права в особено тежки случаи на такова поведение, което представлява опасност за личността, здравето, възпитанието или имуществото на детето, както и когато поради продължителна физическа или душевна болест или други обективни причини родителят не е в състояние да упражнява родителските си права. Съдът намира, че всички описани хипотези са налице от събраните по делото доказателства. Ответниците,

заради зависимостта им към алкохола, пълната деградация на личността и незаинтересоваността си към детето, която личи от пасивното им поведение по делото, представляват опасност за личността, здравето и възпитанието му, освен това не са в състояние да упражняват родителските си права заради алкохолната болест. Ето защо, същите следва да бъдат лишени от тях.

Съгласно чл. 132, ал. 2 от СК, в този случай съдът следва да предприеме мерки за закрила на детето и да го настави извън семейството.

Мерките за закрила при настаняване извън семейството са разписани в чл. 26, ал. 1 във вр. чл. 25, ал. 1, т. 1, предложение трето от Семейния кодекс и съгласно чл. 28, ал. 4, изр. 2 от същия кодекс, най-благоприятна е мярката „настаняване в семейството на роднини или близки“. Съгласието на чичото Е. Н. А. е вписано в протокола от съдебното заседание, поради което не се налага отделна декларация в писмен вид. Същият съдът преценява като благонадежден, отговорен и с достатъчен родителски капацитет, макар все още да не е станал родител, тъй като свидетелските показания, а и данните от социалния доклад сочат, че грижите, които е предприел и полага понастоящем по отношение на своята племенница са такива, от каквито се нужда дете на нейната възраст. Социалната среда също е добра: С. ще бъде отглеждана в семейство, състоящо се от мъж, жена и очаквано тяхно бебе. Освен това, посещенията на детска градина и изграждането на навици от хигиенно и социално естество личи, че се отразява благоприятно на детето.

Грижите, които свид. Е. А. ще полага по силата на съдебното решение, следва да са в хипотезата на чл. 137 от СК, при съобразяване, че Е. А. не придобива родителски права и задължения, но може без съгласието на родителите да взема решения и да предприема действия за запазване живота и здравето на Суна, за която следва да продължи да полага грижи. Същият има право и задължение да живее с детето, както и задължение да осъществява грижи за физическото, умственото, нравственото и социалното му развитие, за неговото образование и за неговите лични и имуществени интереси. При отглеждането на С., следва да формира възгледите ѝ и да осигурява образованието ѝ съобразно възможностите си и в съответствие с нуждите и наклонностите на детето и с цел израстването му като самостоятелна и отговорна личност. Трябва да осигурява постоянен надзор по отношение на малолетното дете и подходящ контрол на поведението, когато стане непълнолетно. Е. А. има право да извършва необходимите правни действия за защита на личните права на детето, свързани с неговото здраве, образование и гражданско състояние, както и за издаването на документи за самоличност по Закона за българските лични документи, след положително становище на дирекция „Социално подпомагане“. Тъй като е възможно на детето да се наложи презгранично пътуване, следва да е ясно, че при лишаване от родителски права на родителите и предоставяне грижите на детето на чичо му в обема от правата по чл. 137 от СК, последният не се нуждае от съгласието на родителите.

Съгласно чл. 28, ал. 5 от Закона за закрила на детето, съдът задължително определя срок на настаняването на детето извън семейството. В случая, доколкото липсва перспектива соматичното и психо-социално

състояние на родителите на Суна да се подобри, настаняването на детето при чичо му следва да е до навършване на пълнолетие. Разбира се, дотогава остава открита възможността по чл. 135, ал. 2 от Семейния кодекс всеки от родителите да поиска от съда да бъдат възстановени родителските му права, ако е отпаднало основанието, поради което е бил лишен от тях.

Местоживеенето на С. следва да е при чичо ѝ на адрес: ***.

Съгласно чл. 134 от СК, при лишаване от родителски права, съдът задължително следва да присъди издръжка на детето, дължима от родителите, както и мерки относно личните отношения между родителите и детето. Поради липса на доказан доход от два М. ответници, съдът намира, че следва да бъдат осъдени всеки поотделно на минималната дължима издръжка по чл. 142, ал. 2 от СК, която към момента е 233,25 лева (1/4 от минималната работна заплата за страната – 933 лева към 20.02.2024 г.), платима чрез Е. А. и изискуема на 10-то число на месеца, за който се отнася, ведно със законната лихва при просрочие.

Родителите следва да имат правото да виждат детето веднъж месечно – първата неделя от всеки месец от 10,00 часа до 17,00 часа, както и на рождения му ден от 10,00 часа до 15,00 часа, в присъствието на Е. А. по неговото местожевеене. По-широк режим на лични отношения от този би бил неоправдан с оглед доказаната към настоящия момент незаинтересованост на ответниците от своето дете.

Съгласно чл. 133, ал. 3 от СК, съдът следва да определи подходящи привременни мерки в интерес на детето. Тутраканският районен съд намира, че до влизане в сила на решението, същото, извън частта, с която ответниците биват лишени от родителски права и за издръжката, следва да се изпълнява като определение за привременни мерки. Това означава, че решението в частта за настаняването на детето при чичо му, определянето на местоживеенето при него и мерките за лични отношения между Суна и родителите ѝ следва да се изпълнява от постановяване на решението, т.е. от днес 20.02.2024 г. до евентуалното изменение на тези мерки от същия или друг съд, или до влизане в сила на решението, което ще бъде отбелязано с нарочен печат „Съдебният акт е влязъл в законна сила на (дата), с подписи (на съдията) и (на съдебния деловодител)“. Така, правата и задълженията на Е. Н. А. по чл. 137 от СК могат и следва да бъдат упражнявани законно от 20.02.2024 г.

По отношение на присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, съдът следва да постанови предварително изпълнение.

По разноските

Ответниците следва да бъдат осъдени разделно за държавна такса от 25 лева, на основание чл. 78, ал. 6 във вр. чл. 84, ал. 1 от ГПК.

Всеки от тях дължи държавна такса от 4% върху тригодишните платежи по иска за издръжката, на основание чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК, а именно по 335,88 лева.

РЕШИ:

1. **ЛИШАВА** Д. Д. М. с ЕГН *****, като майка, и Е. Н. А. с ЕГН *****, роден на 18.04.1984 в гр. Русе, обл. Русе, Република България, български гражданин, като баща, **от родителски права** по отношение на тяхното дете С. Е. Н. /С. Е. Н./ с ЕГН *****, ***.
2. **ПРЕДОСТАВЯ МЯРКА ЗА ЗАКРИЛА** на С. Е. Н. /С. Е. Н./ с ЕГН *****, *** – „Настаняване извън семейството“, като я **НАСТАНЯВА** до навършване на пълнолетие в семейството на чичо ѝ Е. Н. А. /Е. Н. А./ с ЕГН *****, **, **който придобива правата и задълженията по чл. 137 от Семейния кодекс**, а именно: може без съгласието на родителите да взема решения и да предприема действия за запазване живота и здравето на детето С. Е. Н., за която следва да полага грижи; има право и задължение да живее с детето, както и задължение да осъществява грижи за физическото, умственото, нравственото и социалното му развитие, за неговото образование и за неговите лични и имуществени интереси; при отглеждането на С. Е. Н., следва да формира възгледите ѝ и да осигурява образованието ѝ съобразно възможностите си и в съответствие с нуждите и наклонностите на детето и с цел израстването му като самостоятелна и отговорна личност; трябва да осигурява постоянен надзор по отношение на малолетното дете и подходящ контрол на поведението, когато стане непълнолетно; има право да извършва необходимите правни действия за защита на личните права на детето, свързани с неговото здраве, образование и гражданско състояние, както и за издаването на документи за самоличност по Закона за българските лични документи, след положително становище на дирекция „Социално подпомагане“; има право да придружава детето при презгранични пътувания и да упълномощава трети лица да я придружават при такива пътувания, без да е необходимо съгласието на лишените от родителски права родители.
3. **ОПРЕДЕЛЯ** местоживеенето на С. Е. Н. /С. Е. Н./ с ЕГН *****, р***.
4. **ОПРЕДЕЛЯ** мерки за лични отношения между С. Е. Н. /С. Е. Н./ и нейните лишени от родителски права родители Д. Д. М. (майка) и Е. Н. А. (бащата) веднъж месечно – първата неделя от всеки месец от 10,00 часа до 17,00 часа, както и на рождения ден на детето (23.11.2020 г.) от 10,00 часа до 15,00 часа, в присъствието на Е. А. по неговото местоживееене.
5. **ОСЪЖДА** Д. Д. М. с ЕГН *****, **, **да плаща**, считано от 20.03.2024 г. насетне, по 233,25 лева (двеста тридесет и три лева и двадесет и пет стотинки) на месец издръжка на С. Е. Н. /С. Е. Н./ с ЕГН *****, **, чрез чичо ѝ Е. Н. А. /Е. Н. А./ с ЕГН *****, като издръжката е изискуема на 10-то число на месеца, за който се отнася, ведно със законната лихва при просрочие.

6. **ОСЪЖДА** Е. Н. А. с ЕГН *****, да плаща, считано от 20.03.2024 г. насетне, по 233,25 лева (двеста тридесет и три лева и двадесет и пет стотинки) на месец издръжка на С. Е. Н./S. E. N. с ЕГН *****, чрез чичо ѝ Е.Н. А. /E. N. A./ с ЕГН *****, като издръжката е изискуема на 10-то число на месеца, за който се отнася, ведно със законната лихва при просрочие.
7. **ДОПУСКА** предварително изпълнение на решението по точки 5 и 6 за присъдената издръжка.
8. **ПОСТАНОВЯВА** решението по точка 2 за предоставянето на мярка за закрила на детето чрез настаняването му извън семейството на биологичните родители, в семейството на чичо му; по точка 3 за определяне на местоживеенето на детето; и по точка 4 за определяне на мерките за лични отношения между детето и неговите лишени от родителски права родители, да се изпълнява от днес 20.02.2024 г. като **ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ** до влизане в сила на решението или до изменението на тези мерки с последващ акт на този или на друг съд.
9. **ОСЪЖДА** Д. Д. М. с ЕГН ***** да плати 348,38 лева по сметка на съда с IBAN *** държавна такса за производството по гр.д.№ 679/2023 на ТНРС.
10. **ОСЪЖДА** Е. Н. А. с ЕГН ***** да плати 348,38 лева по сметка на съда с IBAN *** държавна такса за производството по гр.д.№ 679/2023 на ТНРС.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Окръжен съд Силистра.

Решението да се връчи на страните, както и на Е. А., чрез посочения от него съдебен адресат – адв. Е. Г.. След влизането в сила заверен препис от решението да се изпрати на Община Тутракан на осн. чл. 136 от СК за вписване на лишаването от родителски права в съответните регистри. Ответниците да се потърсят първо в х-л „П.“, после на адреса на ***и ако не бъдат намерени, да се възложи на РУ на МВР-Тутракан да ги издири за връчване на решението.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____